

KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II

REKTOR

Al. Raclawickie 14; 20-950 Lublin; tel. 81 445-41-20, fax 81 445-41-23; e-mail: rektorat@kul.pl

List Rektora KUL na Wielkanoc 2023

Cały człowiek jest powołany do nieśmiertelności

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia,

Drodzy Przyjaciele Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II!

Wchodząc w tajemnicę Wielkanocy przeżywamy najbardziej radosne święta chrześcijańskie, dające nadzieję przewyciężającą wszelkie trudności, silniejszą od śmierci. „Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara” – pisał św. Paweł do Koryntian, zwracając w ten sposób uwagę na to, co jest istotą chrześcijaństwa (1 Kor 15, 17). A jednak jest to prawda trudna do przyjęcia i wątpliwości dotyczące zmartwychwstania ludzkiego ciała pojawiały się od początku istnienia Kościoła. W tegorocznej wielkanocnej refleksji spróbujemy uświadomić sobie na nowo, że ostateczny powrót do życia obejmuje całego człowieka. Przyjrzymy się także pojęciu zmartwychwstania, które oprócz dosłownego znaczenia powrotu ciała do życia ma również sens duchowy: oznacza wewnętrzne odrodzenie z grzechów i w tym sensie zmartwychwstanie powinno zaczynać się już podczas naszego ziemskiego życia.

1. Dusza i ciało konieczne do pełni człowieczeństwa

Zgodnie z koncepcją chrześcijańską osoba ludzka składa się z dwóch elementów: duchowego i materialnego, czyli z duszy i ciała. Dusza rozumna, ożywiająca człowieka i zdolna do nawiązania kontaktu z Boskim Duchem, jest z natury nieśmiertelna. Ciało natomiast, charakterystyczne dla człowieka jako bytu stworzonego, podlega śmierci, ale przez związek z nieśmiertelną duszą jest powołane do nieśmiertelności.

Jezus Chrystus powstając z grobu pokazał, że zmartwychwstanie ciała jest możliwe dzięki Bożej wszechmocy. Jeżeli Bóg potrafił stworzyć człowieka i świat z niczego, ma również władzę ponownego ożywienia martwych ciał ludzkich oraz wyposażenia ich w cechy nieśmiertelności i niezniszczalności (por. 1 Kor 15, 53). Wybitny teolog średniowiecza św. Tomasz z Akwinu podkreślał, że dusza ludzka jest ściśle złączona z materią właściwą gatunkowi ludzkiemu. Ożywia ją i kształtuje zarówno w życiu ziemskim, jak i po zmartwychwstaniu, kiedy to ciała zbawionych będą materialne, a zarazem całkowicie podporządkowane duszy.

Prawda o cielesnym zmartwychwstaniu, obecna we wszystkich starożytnych wyznaniach wiary, została uroczysto ogłoszona przez Kościół jako dogmat w 1215 r. na Soborze Laterańskim IV: „Wszyscy, zarówno potępieni, jak i wybrani, zmartwychwstaną ze swoimi własnymi ciałami”. Dogmat ten wyraża przekonanie, że zmartwychwstać musi cały człowiek i to w sposób rzeczywisty, a nie będący tylko jakąś iluzją.

2. Zmartwychwstanie do nowego życia zaczyna się już na ziemi

Zmartwychwstanie ciała to wydarzenie odnoszące się do nieokreślonej bliżej przyszłości związanej z ostatecznością. Ale pojęcie zmartwychwstania możemy rozumieć także w znaczeniu duchowym jako nawrócenie, odrodzenie wewnętrzne, przemianę dotychczasowego życia. W tym sensie zmartwychwstanie zaczyna się już teraz na ziemi. To codzienne powstawanie z martwych jest długotrwałym, duchowym procesem wchodzenia do siebie, czyli szukania na dnie własnej duszy bardzo intymnej prawdy o sobie i o Bogu. Proces ten ma prowadzić do porzucenia własnych słabości i sprawić, że wyjdziemy do ludzi przemienieni, jakby zmartwychwstali, promieniejący dobrem od samego Boga.

W dzisiejszym zabieganym świecie bardzo trudno znaleźć czas na zatrzymanie się i refleksję w ciszy, ludzie ulegają więc powoli duchowej śmierci. Jak mówił po powrocie ze studiów w Atenach jeden z wczesnochrześcijańskich myślicieli – Bazyli Wielki – można stać się okrętem przepełnionym tylko wiedzą, ale nie mądrością. Zachętą do wchodzenia w głąb siebie, aby choć trochę zmartwychwstać, mogą być słowa wybitnego reżysera filmowego Andrieja Tarkowskiego. W wywiadzie dla szwajcarskiej prasy, udzielonym w 1983 r., mówił on m.in.: „Jeżeli człowiek żyje nie znając przyczyny swojego istnienia, nie wiedząc, w jakim celu przyszedł na świat i dlaczego musi tu żyć kilkadziesiąt lat, to świat musiał dojść do położenia, w którym obecnie się znajdujemy. Od czasów Oświecenia człowiek zaczął przesadnie zajmować się sprawami świata materialnego, zawładnęła nim żądza wiedzy. Gdyby równocześnie ludzkość dążyła do wartości duchowych, człowiek rozwijałby się w sposób bardziej harmonijny, pod kontrolą procesu duchowego. Dzisiejsza cywilizacja znalazła się w ślepej uliczce. Ludzie, politycy, stali się niewolnikami systemu, który sami stworzyli. Komputer przejął już władzę nad ludźmi. Do zatrzymania tego procesu potrzebna

jest praca duchowa i oświecenie z góry. Tylko to może nas jeszcze uratować”. Patrząc dzisiaj na zmartwychwstałego Chrystusa, który pokonał wszelkie zło, śmierć, bezsens istnienia, spróbujmy podjąć tę próbę codziennego powracania do życia, dopóki nie jest na nią za późno.

3. Uniwersytet katolicki w trosce o życie całego człowieka

Parafrazując słowa św. Jana Pawła II o człowieku jako drodze Kościoła, można powiedzieć w podobny sposób o każdej uczelni wyższej, a zwłaszcza o uniwersytecie katolickim. Drogą uniwersytetu jest człowiek złożony z duszy i ciała ze wszystkimi swoimi potrzebami intelektualnymi i egzystencjalnymi. Jako Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II proponujemy integralną wizję formowania człowieka, rozumianego jako jedność duszy i ciała. Służą temu liczne i doskonałe kierunki humanistyczne, z których zawsze słychać KUL, ale także nowo otwierane przez nas kierunki medyczne, jak funkcjonujące już pielęgniarstwo i położnictwo oraz uruchamiany w tym roku kierunek lekarski. Jesteśmy szczęśliwi, że po wielu latach, udaje się nam wreszcie zrealizować wielkie pragnienie założyciela Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. Idziego Radziszewskiego, który myślał o medycynie jako jednym z pierwszych kierunków na naszym uniwersytecie. To tu właśnie, jak przekonują nas o tym także czasy współczesne, otwiera się ogromne pole do spotkania między naukami empirycznymi a humanistyką, filozofią, teologią i etyką. Skuteczne leczenie człowieka wymaga przecież nie tylko profesjonalnej wiedzy medycznej, ale także podejścia do niego jako osoby, wymaga całościowej wizji człowieka z potrzebami, których nie da się ograniczyć do sfery cielesnej.

Katolicki Uniwersytet Lubelski tak pojmowaną wizję osoby ludzkiej promuje i takiemu człowiekowi chce służyć, w zgodzie z objawieniem chrześcijańskim i nauczaniem naszych wielkich profesorów, w których gronie jest święty Jan Paweł II. Do włączenia się w tę misję zachęcamy także Was wszystkich, Drodzy Przyjaciele KUL. Jesteśmy niezwykle wdzięczni za wszelkie wsparcie duchowe i materialne, jakiego udzielacie naszemu Uniwersytetowi. Dzięki niemu udaje nam się realizować wielkie rzeczy. W ostatnim roku otwarliśmy dynamicznie działające Centrum Relacji Katolicko-Żydowskich im. Abrahama J. Heschela [czyt.: Heszela], oddające nieocenione zasługi dla dialogu między Polską i Izraelem. Dzięki Wam jesteśmy w stanie kształcić młodzież pochodzącą z uboższych rodzin i fundować stypendia dla najzdolniejszych. Dzięki Wam dajemy więźniom, poprzez unikalne w świecie studia stacjonarne, szansę na zdobycie wyższego wykształcenia i powrót do funkcjonowania w społeczeństwie. Rozwijamy nowe technologie, odpowiadamy na współczesne wyzwania, kształcąc studentów m.in. na kierunku sztucznej inteligencji. Dzięki Wam i waszym otwartym sercom mogliśmy pomóc setkom uchodźców z Ukrainy, przyjąć ich i gościć u nas, zapewnić im wsparcie, miejsce i wykształcenie na naszym Uniwersytecie. To nasze wspólne,

praktyczne głoszenie Ewangelii o Zmartwychwstałym, który przychodzi zbawić całego człowieka, we wszystkich obszarach jego życia.

Każdego dnia dostrzegamy, jak ścierają się ze sobą Dobra Nowina o Zmartwychwstałym i „ewangelia” tego świata, oparta na kłamstwie i nagiej sile. Widzimy do czego prowadzi ta druga, patrząc na ogrom zniszczenia i cierpienia, które rozlało się w Ukrainie. Może nam się wydawać, że wobec opartych na brutalnej sile, przemocowych struktur tego świata, my chrześcijanie jesteśmy bezsilni, niczym ewangeliczne kobiety w starciu z żołnierzami. Naszą siłą jest jednak obecność Zmartwychwstałego w Kościele i Ewangelia, którą głosimy, a która ma moc przemienić ten świat. Niech Zmartwychwstały Chrystus zwycięży ciemność grzechu, śmierci, nienawiści i rozpacz w ludzkich sercach. Niech zakończy wszystkie niesprawiedliwe, krwawe wojny. Niech da nam upragniony pokój. Niech uczyni z nas odważnych świadków zmartwychwstania.

Rektor KUL

Ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski